

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 3. Timebunt vero plebem. v. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

dia ad xiv. diem mensis, quo immolatus est & crucifixus ad vesperam à meridie scilicet feriaz vi. usque ad horam 9, qua mortuus est. Ecce immolatio per Sacerdotes Leuiticos, & de sanguine eius tincti sunt postes & superliminare, ostij S. Crucis, literaliter, & mystico sextu Ecclesia quæ in cælo & quæ in terra, & infra terram est; & comestus est pridie quam pateretur cum capite & intestinis, totus videlicet in Eucharistia feria v. assus igne zeli & caritatis, prout explicabo tota hac aula tertia. Atque hoc est protopascha Christianum, ex quo deuteropascha, memoriale primitiui enatum est, quod quotannis obseruat Ecclesia prima Luna verni temporis, qua etiam celebratum fuit Pascha typicum Moysis. Vide quomodo iam præstiterim ne verbum meum esset vacuum. Sed hoc generatim ita dictum sit, in specie nunc singula expendamus. ordientes ab eo quod Principes Sacerdotum & Scribæ quærebant, quomodo Iesum interficerent: non erat apud hos quæretæ, *An esset interficiendus?* Nimirum hoc in eis liberum & vecors arbitrium iam concluderat, suadente Inuidia, liuore, ambitione, cæcitate cordis, solum occupabatur Intellectus in quæstione *quomodo interficeretur commedi ad inuidia propositum.*

O Prauitas cordis humani ! Tu quæris quomodo rem sibi propositam exequaris, & non magis & prius an debeas agere? an expediat? an fas sit? itane obliuisceris supra te esse cælum, & cæli Dominum? sed frustra surdo cantatur, frustra cæco lucerna adfertur. Horrelco profundum cordium humanorum, Deus miserere, succurre. *Abyslus abyssum inuocat,* quando homo talia notat.

§. 3. Timebunt vero plebem. v. 2.

Quare? Ne contradiceret actibus eorum & conatibus resisteret, eo quod opera & actus Christi probaret & doctrinam acceptaret, & miracula illius ex Deo esse agnosceret, & Dei filium esse iudicaret, ut iam Regem Iudæorum proclamasset, inter festiuum Osanna, & *Benedictus qui venit in nomine Domini?* Imo timebant, ne sicuti millia pasta in deserto, ad mare Tiberiadis, raperent Iesum occidendum è manibus suis, & facerent Regem & arma caperent pro eius personæ & doctrinæ defensione. Ita & tanta illi cæci timebant, fingentes sibi idola de corde suo. Verè, verè sæua semper præsumit læla conscientia, & impij semper sunt pauidi. ita ut vnus iustus superget mille & centum decem millia, ideo quia Dominus non est cum eis, qui vbi non est, quomodo confidentia esse potest?

O Domine, vtinam ego peccator miserimus ita timeam & angar confiterans delicta iuuentutis meæ & ignorantias, & impænitens cor meum.

ne quandoque reuelentur peccata mea graua & confundat coram omni populo Dei. Tu Iesu potentissime qui dixisti qua hora conuersus fuerit peccator omnium iniquitatum eius non recordabor, da gratiam vt in reuelatione illa extrema iudicij non confundat. Timeam nunc, vt non timeam tunc.

§. 4. *Intrauit autem Satanas in Iudam qui cognominabatur Ischariotes vnum de duodecim. v. 3.*

Quia miserat diabolus iam sagittas auaritiæ & impietatis in cor Iudæ, quas improbus acceptauerat tanquam sibi conuenientes, dato consensu iam intrauit Satanas in cor Iudæ. Ischariotes autem nominat Euangelista cum vt ab altero eoque sancto Iudæ Thadæo illum separet velut scabiosam ouem à sana, ne huic afficeretur illius languor: Ischariotes autem dictus videtur ab oppido Ischariotes quod erat in tribu Ephraim, vt loquitur S. Hieron. vnum de duodecim, insinuando si inter duodecim Apostolos vnus inuentus reprobus, sequens diaboli suggestiones, sanè nobis in timore standum est continuo & vigiliam dum ne incautos circumueniat, & ad lapsus similes inducat de quibus auertat nos omnipotens in cuius fide & custodia stamus vermiculi terræ nescientes an odio vel amore digni simus.

Omnipotens & misericors Deus vniuersa nobis aduersantia propriatus excludit, vt mente & corpore pariter expediti quæ tua sunt liberis mentibus exequamur: sed & mentes nostras in prædestinatione tua examinando compesce, vt contenti agere bene, tua iudicia, cur hic stet, alter cadat non examinemus, scientes te esse & patrem misericordiarum, & iudicem iustum.

§. 5. *Et abiit & locutus est cum principibus Sacerdotum & Magistratibus quemadmodum traderet illum. v. 4.*

Peffectus à diabolo scilicet Iudas Ischariotes recessit tacens de Bethania, & venit Hierusalem ad concilium in domo Caiphæ, discipuli autem alij manserunt cum Christo in Bethania, non scientes quid Iudas maledictus intenderet, quia cum procurator Collegii esset, simpliciter credebant quod ex officio Hierusalem festinaret vt sapius fecerat. Hac vice tamen falso & insidiose gressus direxit in Hierusalem, vt faceret mercantiam pessimam scilicet vt venderet Christum Dominum suum. Et cum intrasset locum vbi erant omnes persecutores Christi in concilio congregati, locutus est cum Principibus Sacerdotum, & Magistratibus quemadmodum villet tradere eum illis pacta pecunia & pretio, dicens, quid vultis mihi da-

re &